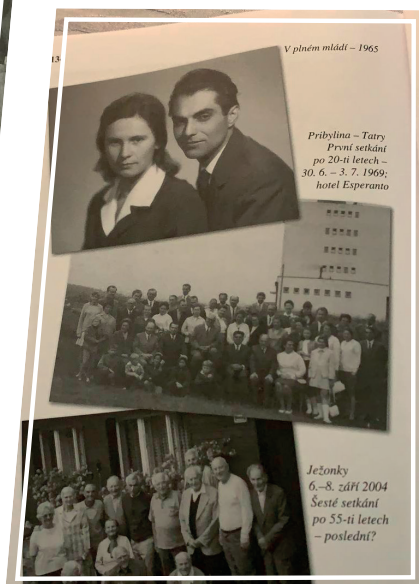
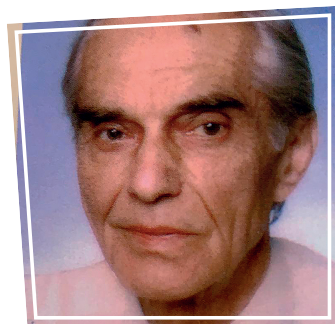

Co nám odkázal Ján Kováčik

IMPRESUM

Příloha k časopisu *Z ráje do ráje* 2 2022

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství - Ráj
Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
redakce@zrajedoraje.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Waldemar Laufersweiler

Co nám odkázal Ján Kováčik

Právě jsem doposlouchal písničku Bůh buď s vámi než se sejdem zas. Bylo to v podání účastníků rozloučení s bratrem Jánem Kováčikem ve Vojkovické modlitebně Církve adventistů sedmého dne.

Moc se mi ta píseň líbí. Krásná melodie, nádherný text. Dříve se občas zpívala na závěr sborového shromáždění, teď už ji moc neslýchám, snad, že je příliš dlouhá. Je to píseň na rozloučení při odchodu lidí, kteří nám leží na srdci. V kontextu s úmrtím to pak zní jako symbolické přání odcházejícího do

říše spánku těm, kteří zatím zůstávají. A to v tomto případě sedí!!!

Neznal jsem Jána blíže osobně, jen jednou jsme se setkali ve Frýdlantě, ale čtu už řadu let časopis Z ráje do ráje a vím, že v každém čísle je nějaký článek podepsaný jménem Ján Kováčik, často jsou to dva články a někdy i tři. Znovu jsem si všechny články procházel, abych se z nich pokusil zformulovat **Jánův odkaz**.

Nechci zde vůbec uvádět Jánův životopis. Kdo ho chce slyšet, může si pustit na YouTube

video – stačí napsat „rozloučení s Jánem Kováčikem“ a tam uslyší také podrobný životopis v podání kazatele Jakuba Chládky anebo vzpomínky na Jána v kázání Karla Strouhala.

Také můžeš sáhnout po knize „On zná moji cestu“, se stručným životopisem na zadní straně obálky; v knize pak Ján předkládá svůj životopis formou poutavé četby, která nutí k hlubšímu zamyšlení. Je to kniha o tom, jak člověk žije s Bohem. V této knize pak Ján přemýšlí i nad dalšími tématy: Nad důležitými milníky v dějinách lidstva, nad rolí katolické církve a Ameriky v dějinách, nad identitou Církve adventistů sedmého dne a končí výzvou a vyznáním: „Buďme věrní až do konce a důvěřujme Mu jako Job, když řekl: „On zná moji cestu!“

..... ale vrátím se teď k článkům z časopisu *Z ráje do ráje*.

Předně mne mrzí, že v Jánovi odešel člověk, kterému jsem nikdy nepoděkoval a teď toho lituji. Jeho texty mi mluvily ze srdce. Byly vzácné. Jsou vzácné. Nevím, za kolik čtenářů mohu mluvit, ale já jsem je četl hlavně proto, že

jsem si jimi doplňoval to, co mi tolik chybělo a stále chybí – co neslyším z kazatelny mého sboru, v sobotní škole a rozhovorech. Byl jsem rád, že jsou i další bratři, kteří vidí to, co já, slyší to, co já a ještě mnohem víc, přemýšlejí podobně jako já. Je jich tak málo a stále ubývají. No, a Ján Kováčik byl jeden z nich. Jsem rád, že nerozšířil řady těch ubývajících z důvodu odpadnutí od pravdy, zesvětštění, zvlažnění. Ján prostě zemřel. Pán ušetřil vetchého, ale věrného starého muže blížícího se soužení. Vzácný bratr pro poslední dobu.

Víš, co je jedním z hlavních znaků pro rozpoznání pravého muže?... že **nade vše miluje pravdu**.

Ján Kováčik dokázal pojmenovat věci pravým jménem. To, co druzí lidé nejsou schopni vidět nebo k tomu zaujímají postoj jako lidé v Andersenově pohádce „Císařovy nové šaty“, to on viděl a pravdivě pojmenoval! A nebál se to takto veřejně sdělit prostřednictvím časopisu. Takoví autoři dávají tu pravou hodnotu časopisu *Z ráje do ráje*. Jeho podpis za článkem – to byla značka věrnosti, pravdy a čistoty.

Chci vám teď nabídnout vzorek, výťah myšlenek z Jánových článků, připomínku a ochutnávku, ale i mnohem víc!

Takový výťah (kompilace) může být věc ošidná a mnohdy byl jistě zneužit, včetně výběrů z díla Ellen Whiteové a koneckonců včetně úryvků z Bible. Člověk rád támhle něco vynechá, onde zase něco vypíchne, co se mu zrovna hodí, aby podpořil svůj vlastní názor. Předkládám tyto texty s čistým svědomím. Před úryvkem uvádím číslo časopisu a ročník. Znali jste Jána a většinou časopisy máte. Může však jít i o texty od Ellen Whiteové anebo nějakého kazatele, ale zde to, prosím, berte jako součást článku, pod kterým je Jan Kováčik podepsaný a vybral si ten text sám, protože s ním souzněl a bral ho jako vyjádření svého postoje.

=====

První tematická oblast, které se Ján v článcích věnoval, bylo postupné odpadávání církve – od pravdy, čistoty, poslání, identity. Připomeňte si se mnou některé texty. Tato první skupina – to není, věru, veselé čtení.

=====

1/2008 ...a v současnosti? Už vůbec nemohu pochopit velice divnou a přitom smutnou skutečnost, že mladí kazatelé, odchovanci adventistické sázavské teologické školy, studují ještě navíc i na Evangelické teologické fakultě! Ovšem ještě horší skutečností (která se drží pod pokličkou) je to, že někteří jsou dokonce vysíláni studovat Katolickou bohosloveckou fakultu! Kam ta lodička pluje, jaký vítr napíná její plachty!? Z tohoto důvodu se ptám: Budou tito adventističtí kazatelé-teologové schopni rozpoznávat dobré od zlého – právě od nepravého? Pochybuji, velice pochybuji, neboť posun myšlení je už nyní viditelný! Pochybuji i z toho důvodu, že po vstřebání cizí teologické filosofie, nebudou moci vnímat čistou biblickou pravdu, kterou nám Bůh svěřil, zvláště v Trojandělském poselství. To proto, neboť se napili ze znečištěných a kalných babylónských vod, které jsou velice nebezpečné. Proč tam tedy jdou? Co tím získají? Zběhlost ve svět-ské filosofii, kterou pak budou ve sborích servírovat jako pokrm v čas příhodný? Proč jim nestačí

a nechutná křišťálově čistá a živá voda z Libánu (Jr 19,14), ani osvětlení z pramenu, u kterého mluvil Ježíš se Samaritánkou? (J 4,14) Chtějí ochutnat něco nebezpečného jako Eva v ráji. A výsledek? Nezapomeňme, že i v duchovní oblasti platí neměnná zákonitost: Co přijímáš, to i vydáváš!

3/2009 Mohou se adventisté – světitelé soboty – modlit o „jednotu“, jak ji chápou světitelé neděle – dne Slunce? Duch ekumenizmu jako nebezpečný virus proniká do „církve Boha živého“ nejrozličnějšími kanály, počínaje používáním ekumenické Bible, ve které jako by bylo napsáno „ZAPOMENĚ NA SOBOTU HOSPODINOVU!!!“ – a dále účastí na různých ekumenických aktivitách.

3/2016 Jedním z těch, který nebezpečně „vyčnává“, a stal se tak nežádoucím rušitelem klidu a pohodlí strážců na Sionu (Am 6,1) je i bratr **Walter Veith**. Stal se „Mardocheem v bráně“ - CASD Když se „sionskými ulicemi“ v lednu 2016 začala šířit zpráva, že v březnu bude mít přednášky v Brně a ve Frýdku-Místku, ale ne na půdě církve (od ní nedostává

svolení), sionští strážníci se probudili a zareagovali: Nebyl církví pozván... nechodte tam... nemá teologické vzdělání (přesto, že i on je vysvěcený kazatel) a mnohá další osočení! Co se stalo, že se bratr W. Veith octnul na indexu nežádoucích osob, které nemají právo v církvi vystupovat? Přece kdysi měl v Praze veřejné přednášky se souhlasem církve. A v roce 2008 byla oficiálně vydána jeho kniha - NA PRAVDĚ ZÁLEŽÍ. Vstoupili jsme snad do doby, kdy už na pravdě nezáleží? Přece bratr přinášené pravdy poznal na základě Trojandělského poselství! Ježíš, který je sám PRAVDA, odevzdal tyto pravdy Janovi. A ten, kdo brání šíření biblického proroctví, nechává PRAVDU stát u dveří (Zj3,20), přesně podle úryvků jedné slovenské básně: „Krivda za stol sadla, PRAVDA u dvier žobrel!“

4/2017 Věkem patřím ke generaci adventistů s. d., která velice rychle „odchází“ tam – do „prachu země“, z něhož jsme byli stvořeni (1M 2,7; 3,19) Je nás už jen velmi málo... vyrostla celá další pokolení... A já se ptám – jelikož se i dějiny světa velice rychle uzavírají – „Kdo uchopí prapor prav-

dy padlých bojovníků a poběží s ním dál?“ Podobnou otázkou se zabývala i E. G. Whiteová: „Kdo ví, zda Bůh vás nezanechá vašim svodům, které milujete... Možná, že svůdci se již cvičí pod vedením satana a jen čekají, aby odešlo ještě několik praporečnicků, aby zaujali jejich místo a hlasem falešného proroka volali: ‚Pokoj, pokoj!‘, tam kde Hospodin nemluvil o pokoji... Může se stát, že brzy umlkne veškeré proroctví a hlas, který povzbuzoval lid, již nebude slyšet.“

5/2016 Proč děláme „kulisáře“ – proč se snažíme stavět „vánoční kulisy“ pořádáním „Adventních benefičních koncertů“ pro lidi, kteří v době těchto svátků „Slunovratu“ mají na mysli úplně jiné zájmy; bavit se, veselit, dobře hodovat.... Proč se je snažíme podporovat v jejich „vánoční pravdě“? Že Vánoce jsou to nejhezčí období? Nehrozí už dnes mnohým z nás, že se zamilujeme do okouzlujících Vánoc? Žel, že už se tak děje... Jak vůbec probíhá taková příprava lidí kolem nás na tyto svátky? Vzpomenou si vůbec na událost, která se stala tehdy v Betlémě, když se Pán Ježíš narodil? Nevím, nevím – mají

jiné starosti! Snad na malé výjimky, jako tehdy, když se to stalo: Simeon, Anna, pastýři... Je vůbec možné „naroubovat“ advent byznysu s adventem, který my vyhlížíme? Náš advent, od kterého je odvozeno i naše jméno ADVENTISTÉ, nemá nic společného se zesvětštělým adventem, kterému holduje svět.

4/2017 Dnes mladí říkají: „Je jiná doba. Jak bychom vypadali, kdyby ...!“ V současnosti je zde již druhé – třetí pokolení ASD. A jak se adventní lid změnil? Jen se podívejte, zvláště sestry (děvčata) do svých šatníků, botníků, šperkovnic – co vše tam anděl Hospodinův vidí? Jaké cizí bůžky tam máte? Mnohým se dokonce zalíbily i svátky slunovratu! A podívejte se na sebe, co si do sobotní svatyně oblékáte! Proč se chceme my ASD přizpůsobovat cestám světa, místo, abychom se toužili podobat „vznešenému Muži z Nazareta v oděvu chudobným“? Je nejvyšší čas oddělit se od světa a pracovat na posvěcení „ducha, duše i těla“.

4/2018 V kurzu (v módě) začínají být i svátky slunovratu – Vánoce! A dokonce se nechali

slyšet i někteří kazatelé, když v době zmíněných pohanských svátků zaměřili na ně i svá kázání a to podle „vzoru“ jiných „křesťanských“ duchovních (farářů)! Není se pak co divit, když členové je následují! Dnes, v době „bezmezných svobody“, je možné vše! Tato skutečnost mi něco připomíná: Když v době minulé jsme byli různě omezováni, asi už tehdy někteří ronili slzy, že si nemohou pořídit „křesťanské Vánoce.“ Podobali se izraelským ženám za proroka Ezechiela, které oplakávaly Tammúze, pohanského bůžka. (Ez 8, 14) V minulosti se adventistické ženy neoblékaly výstředně, jak se to mnohdy děje teď. Od ostatních žen se výrazně lišily, v davu je nebylo možné nevidět, a nyní...? Bohyně módy slaví svůj triumf! Čím vším se dáme ještě „naklonovat.“ Které biblické zásady jsme schopni vyřadit jako zastaralé, aby nás více neobtěžovaly? CUDNOST – téměř neznámý pojem! Popotahování krátkých sukní není cudnost! To, že je krátká, vědělas už při koupi a na příště si ji do sboru oblékneš opět – i když ti zrcadlo prozradí, že krátká je!

3/2009 Jak by asi Pavel reagoval v současnosti, kdyby na své misijní cestě navštívil sbory? Pavel? – ale co Pán Ježíš! Nemusel by zhotovit nějaký bič (důtky) a odstranit neřád (smetí, nečistotu), který postupně „v Božím domě, v církvi Boha živého“ zdomácněl? Ano, opakujeme dějiny odpadnutí starého Izraele! Boží služebnice se o tom zmiňuje na několika místech: „Kráčíte stejnou cestou jako starý Izrael, prožíváte totéž odpadnutí od svého svatého povolání být Božím zvláštním lidem.“

2/2008 ...ten, kdo má sdělit určité poselství ví, že se setká s odporem a nepochopením u posluchačů. Je tomu totiž obvykle tak, že jsou mezi nimi dvě třídy: Jedni mají zájem slyšet pravdu, ať je jakkoliv nepříjemná, a druhí poslouchají raději jen nějakou „limonádu“. Tito se pak proti pravdám vedoucím k vysokému cíli bouří. Boží služebnice EGW o tom napsala: „Někteří nebudou moci snést toto přímé svědectví; budou se mu vzpírat, což povede k tříbení mezi lidem Božím.“

=====

Co k tomu dodat? Vy starší – napadlo by vás, např. v období kolem sametové revoluce, že by v Církvi adventistů sedmého dne někdy mohlo být možné, aby se takovéto věci děly? Možná, že i ano, ale napadlo by vás zkusit domyslet, že někdo to bude vidět a druhý o tom vůbec nebude vědět? Neříká se tomu třibení? Ano, i tak vypadá třibení v praxi.

=====

Druhou tematickou oblastí, které se Ján věnoval ve svých článcích, jsou úvahy nad výkladem Písma, věroučné záležitosti:

=====

1/2007 Ježíše a Jeho vykoupení si ceníme takovou mírou, jak velká (malá) je naše láska k Němu. Opravdoví křesťané Ježíše v každé době milovali tak, že byli ochotní pro Něj i trpět, vzdát se všeho pohodlí, jmění a ukrývat se v lesích před svými pronásledovateli. Dokonce si zvolili být psanci, odešli do vyhnanství! Nevěřící a jejich pronásledovatelé jimi opovrhovali a považovali je za blázný.

2/2017 Aby víra byla vírou živou, nesmí stagnovat – stát na jednom místě. Musí se rozvíjet ... Musí stále růst. „Protože někteří křesťané nepochopili tuto otázku, zoufají si při pomýšlení na dosažení dokonalosti a vzdávají se. Druzí se domnívají, že stupeň dokonalosti, jaký Bůh požaduje, se naplní pouze při Ježíšově příchodu, který nás „promění“. Jiní toto téma vysvětlují tak, že veškerá naše potřeba dokonalosti je v Ježíši Kristu, a pokud Jej přijmu, nemusím se již touto otázkou zabývat ...“ Musíme konat takové dílo, abychom se přizpůsobili společenství andělů. Musíme být jako Ježíš, zbaveni špíny hříchu. To znamená, že nemůžeme svoji přípravu pro nebesa „vložit“ pouze na Pána Ježíše, a myslet si, že On udělá za nás i náš podíl práce! Ne, ne!

2/2021 Za Ezdráše se do vlasti vrátilo pouze 42.360 Židů. To byl pouze zlomek z těch, co byli do Babylona odvedeni. Je pravda, že původní vyhnanci, za 70 let postupně umřeli a ti, co se tam už narodili, neměli zájem emigrovat do země svých otců, do Jeruzaléma, který byl v dezolátním stavu. Jak jsme na tom

my? Nejsme jim v něčem podobní? Rozloučili jsme se už se vším, co současný Babylon nabízí?

1/2019 ...do Boží slávy, zářící svatostí a čistotou nebude přenesen nikdo, kdo ji nezískal (neprožil) už zde. E.G.W. napsala: „Kristus nám nedal žádné ujištění, že dosažení dokonalosti povahy je snadnou záležitostí. Je to boj, zápas a pochod vpřed, den co den... Abychom mohli mít podíl s Kristem na Jeho slávě, musíme mít podíl i na Jeho utrpení ...“

4/2014 Žel, že toto slovo (tj. „pokání“) téměř vypadlo ve 21. století ze života současného člověka – a často se mu vyhýbají i lidé, kteří o sobě tvrdí, že jsou věřící. Každý se hájí, že vinu má ten druhý, a ne on. Písmo praví, že všichni – bez rozdílu – jsme hříšní. Pokáním Bůh nežádá, abychom po kolenou vystoupili po „Pilátových schodech“ v Římě, aby nám byly hříchy odpuštěny, jak se kdysi domníval zbožný mnich Luther. A nejen on. Doposud si to mnozí lidé myslí... Není ovšem jednoduché vystoupit z „vyjetých kolejí“. V moci člověka to není, Bůh nabízí pomoc, svoji sílu každému, kdo tak chce učinit. Při-

vést chybně uvažujícího člověka ke změně myšlení je nadlidský čin, protože takový člověk větší nespolupracuje. A navíc: Kdo ho má změnit? Společnost, která ho v jeho omylech utvrdila...? To je svízelná věc! Slepý slepého vede – je známé a pravdivé rčení.

3/2014 Bůh si bezelstnosti velice cení, je to vzácná charakterová vlastnost. „Blahoslavený člověk, jemuž Hospodin nepočítá nepravosti a v jehož duchu lstení.“ Ž 32, 2. Kristova láska je schopna z našich srdcí vyhostit všechny zlé charakterové vlastnosti. On nás vede k tomu, abychom se od Něj naučili milovat i své nepřátele. I za ně se máme modlit, jak to činil On i Štěpán. A to je skutečně těžká lekce!

2/2008 „Nacisté v Německu zatýkali nejprve komunisty, ale já jsem se neozval, protože jsem nebyl komunista. Pak přišli pro Židy, ale já jsem mlčel, neboť jsem nebyl Žid. Pak zavírali odboráře, a jelikož jsem nebyl odborář, tak jsem znovu mlčel. Později přišli pro katolíky, ale já jsem se opět neozval, neboť jsem byl protestant. Nakonec přišli pro mě, ale nebyl už nikdo, kdo by se mě zastal.“

2/2008 Proces mlácení na Božím mlatu, aby zrno bylo zbaveno „slupky“, která na něm lpí, nepříjemně bolí! To znamená, že odstraňování plev Božím cepem je bolestivý proces. Záleží na každém osobně, jestli se podrobíme nebo ne. Jen čisté obilí bude vloženo do nebeského sila.

=====

A nakonec **třetím** tematickým okruhem, který Ján Kováčik hluboce prožíval a o kterém se rád sdílel na stránkách Z ráje do ráje, je téma brzkého příchodu Pána Ježíše.

=====

3/2019 Ano, vše se rychlostí ženoucí se bouře, uzavírá. Jsme připraveni na „evakuaci“ z tohoto světa do nebeského? Nedělní zákony jsou už na „jevišti“ připraveny a čekají pouze na vyzvednutí opony. Papež je připravený, padlé církve pilně spěchají podřídit se vatikánskému vládci. Ano vše, vše, vše je připraveno! Ale Boží lid NE! Neboť žije jako svět, obléká se jako svět, zpívá jako svět....!

1/2008 Ať nikdo neodkládá rozhodnutí na pozdější nebo příhodnější dobu. Zítra může být už navždy pozdě!

1/2012 Laodicejský sbor je poslední církví, existující před příchodem Páně. A z toho důvodu jsme církví OSTATKŮ v moři ostatních církví. Ovšem i zde – pro nás – platí Pavlovy počty, týkající se Izraele (Ř 9,6): Ne všichni z Laodiceje jsou pravým ostatkem... I kdyby dítek Laodiceje bylo jako písku v moři, jen hrstka z nich spasena bude.“ (v.27) Výraz hrstka, ostatek, malá část, prozrazuje, že v Laodiceji dojde k redukci počtu laodicejského lidu. Říkáme tomu tříbení – oddělení jedněch od druhých. (Mt 25,31.32; Ez 9,3.4.) Tento bolestivý – ovšem nutný – proces vykoná ruka, která se nedopustí žádného omylu. Na straně druhé dopustí na svůj lid různé zkoušky, které tuto redukci uskuteční. Vzduť Jordán ukáže, jak se kdo na tvrdý boj se šelmou připravil. „Mají-li kazatelé a lid obstát v Den Hospodinův, potřebují znovuzrozuující moc milosti. Svět rychle naplňuje míru nepravosti a zkaženosti, kdy Boží zásah bude nutný... Boží lid brzy bude zkoušen ohnivými zkouš-

kami a velická část těch, kteří se nyní jeví jako věrní a pevní, ukáží se jako bezcenný kov. Místo aby je protivenství, pronásledování a tupení posilovalo, zbaběle se postaví na stranu protivníka.“

Jak už bylo uvedeno na začátku, o OSTATEK bude veden tvrdý boj! Rozhněvaný Satan se se vši silou, zlobou a nenávisťí vrhne na tento lid, „zachovávající Boží přikázání, vlastníci Ježíšovu víru a Jeho svědectví.“ Satan použije všechny jemu dostupné metody, aby jej od cíle odradil a zničil!

4/2013 Uvedu zde slova E. G. White: „Pán Ježíš je ve svém svatém chrámě... Až opustí svatyni, pak ti, kteří budou svatí a spravedliví, zůstanou svatí a spravedliví, protože všechny jejich hříchy budou už smazány a oni budou zapečetěni pečeti živého Boha. Ale ti, kteří budou nespravedliví a nečistí, zůstanou nespravedliví a nečistí...“ „Všichni, kteří chtějí mít svá jména zapsána v knize života, by měli nyní, v posledních dnech své zkoušky, pokořovat své duše před Bohem, litovat spáchaných hříchů s opravdovou pokorou. Nebudeme totiž spaseni ve skupinách... Každý musí být při šet-

ření nalezen bez vady, bez vrásky nebo něčeho podobného.“ Co dodat k těmto vážným slovům? Nic! Mluví jasnou řečí!

1/2015 Když Bůh posílá lidem tak důležitá upozornění, která symbolicky ohlašují andělé letící středem nebe, pak od každé rozumné bytosti vyžaduje, aby tato poselství byla brána vážně. Tresty určené ctitelům šelmy a její sochy by měly vést všechny lidi ke studiu proroctví, aby poznali, co je to znamení šelmy a jak se mu vyhnout. Většina lidí si však zacpává uši, aby neslyšela pravdu, a raději poslouchá bajky.

1/2019 Jako ASD světící Sobotu čtvrtého přikázání Božího zákona, také vyznáváme, že očekáváme i Druhý příchod Ježíše Krista. Tento příchod bude nejslavnější událostí v dějinách nejen naší Země, ale i celého nekonečného vesmíru. Taková událost se totiž doposud nikdy neuskutečnila! Jestliže se lidé dobře připravují na zvláštní (mimořádné) události, tím pečlivěji se na tuto událost musíme připravit my. Jeho příchod nás nesmí zaskočit ve fázi přípravy (připravování, vylepšování), ale v takovém

stavu, jak to vyjádřil Ježíš: „BUĎTE HOTOVI!“

2/2017 Světové události jdou rychle vpřed ke svému závěru. Jsme schopni držet s nimi krok a nezůstat stát v duchovní přípravě? Počítáme vůbec s blížícím se „exodem“? Přijde, ať se připravíme nebo ne.

1/2019 „Poměry, které panují ve společnosti... ohlašují hromovým hlasem, že hodina Božího soudu již přichází, a že konec všech věcí pozemských je nablízku. Stojíme na prahu rozhodné chvíle věků. Boží Soudy přijdou v rychlém sledu, jeden za druhým...“ Nepřipravenost bude mít tragické následky. Bývalý celník Matouš zapsal velice závažná Ježíšova slova, vztahující se k Jeho příchodu. Lidem se bude zdát, že vše „běží“ ve starých kolejích. Vše je v „normálu“ – říkají, jak by tedy mohl nastat konec světa a Ježíšův příchod? „Jako totiž před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali, a to až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak bude při příchodu Syna člověka.“ Mt 24, 38.

2/2020 Jelikož v současnosti žijeme v klidu a podřimujeme jako 10 družiček, neznamená to, že „za horizontem,“ v zákulisí, satanovi agenti spí. Pracují na posledních přípravách a pak vyrazí. Tím, co je popsáno v závěru Zj 13 – touto zkušeností - doposud ještě nikdo neprošel... Pozorujte, jak se „nedělní zákony“ pomalu, ale jistě vsouvají – po malých krůčcích do života lidí. Mnozí křesťané se dnes bojí. Bojí se, když vidí, jak americká a západní kultura i společnost se stále více vzdalují od biblického poselství i křesťanských hodnot, které jsou pro věřící tak vzácné. Bojí se, že pronásledování křesťanů v Číně, Nigérii, Severní Koreji, či Libyi nemusí být pro nás zanedlouho jen tím, o čem si pouze čteme, ale může se stát stezkou, po které budeme muset my, křesťané svobodné země rovněž kráčet.

=====

... tak, tolik o tématu brzkého příchodu Pána Ježíše z článků Jána Kováčika. Všimněme si, jak Ján neustále klade důraz na naši **přípravu**. Dejme tomuto slovu správný obsah, vždyť někteří z nás říkají, že připravit se

sami nemůžeme, že to v nás musí udělat Bůh. Jiní zase říkají, že to vyžaduje naše tvrdé úsilí. I to je tříbení.

Celkově vzato, všechno jsou to velmi krásné, cenné myšlenky, mnohdy hluboce inspirující. Jsem moc rád, že jsem si je mohl znovu připomínat, znovu nad nimi přemýšlet a některé z nich zde nabídnout. Snad i vy jste si je rádi připomněli.

Popřemýšlejme. A nepropásněme čas, aby se i nás mohlo týkat vyznání Jána Kováčika, které jsem hned na začátku bez váhání zvolil jako závěr celého článku. Je z čísla 2/2021 a zní takto: To, co nás očekává je něco úžasného! Vždyť ORION již v dáli září... Všichni spasení, vykoupení Ježíšovou krví, budou s úžasem pozorovat všechnu nádheru a krásu, která je pro mě, i pro tebe připravena! Moc se těším, až všechno živě uvidím, těším se zvláště na Toho, který nás vykoupil! Ján Kováčik.

VÍTĚZSLAV TRÁVNÍČEK

ON ZNÁ MOJI CESTU

Ján Kováčik

Životný príbeh kazateľa.

Odpoveď na otázku: Prečo ma Pán vedie v živote práve takto?

Cena: 2.50 €

<https://www.sionplus.sk/produkt/on-zna-moji-cestu/>

https://zrajedoraje.cz/knihy/On_zna_moji_cestu.php

Cena: 60 Kč

ADOBE STOCK - GLENDA POWERS

Kterýž promění to tělo naše ponížené,
tak aby bylo podobné k tělu slávy jeho,
podle mocnosti té, kteroužto on mocen
jest i všechny věci podmaniti sobě.

Filipenským 3, 21